

**Előfizetési árak:**  
 Hónapra . . . . 6 frt — kr.  
 Félévre . . . . 30 — —  
 Egy évre . . . . 60 — —  
 Egy hóra . . . . 1 — 50 —  
 Egy hóra . . . . 1 — 50 —  
 Egyes szám ára 8 kr.

**Kiadóhivatal:**

**PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.**  
 (Nádasy-féle ház)

ahová az előfizetések és a lap  
 megküldésére vonatkozó felszólalások  
 intézendők.

# PÉCSI FIGYELŐ

## (PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: szerdán és szombaton.

**Szerkesztői iroda:**  
**PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.**  
 ahová a lap szellemi részét  
 illető minden közlemény inté-  
 zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

**Hirdetések**

a kiadóhivatalban vétetnek föl.  
 Előfizetések elfogadtnak még  
 valamennyi könyvkereske-  
 désben.

**Egyes számok kaphatók:**

Waldinger H. utóda Domján I., Valentia K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

### A munka.

Mig a mult század a régi, középkori hagyományokat romba-döntő, a politikai szabadságot megteremtő törekvések százada volt, addig a jelen századot, mely már a szabadság géniuszának szárnycsapkodásaitól haladt előre, bátran nevezhetjük a munkaszázadnak.

A régi századokban a véletlen születési előjog, nagy vagyon öröklése, egy-egy a kalandorsággal határos hadi tett, hatalmas uralkodók kegyének megnyerése s nem ritkán durva erőszak szerezték meg kinek-kinek állását: addig ma igazi elismerést csak a munka által szerezhethetünk. Mindinkább elterjed azon igen helyes nézet, hogy kiki annyit ér, amennyit dolgozik. A lázas léptekkel előre siető század túltesz magát az elmúlt századok elavult hagyományain s mindinkább érvényre emeli a munka becsét, legyen az akár szellemi, akár anyagi munka. Azok a társadalmi osztályok, melyek nem tudnak lépést tartani a haladó századdal, melyek még mindig azt hiszik, hogy munka nélkül is meg lehet élni s becsületet szerezni, napról napra roskadoznak s oldott kéve módjára széthullanak; ellenben a munkás társadalmi osztályok mindinkább jobban-jobban érvényesítik magukat a közélet terén, elősegítik a nemzet vagyonosodását s ezzel együtt biztos alapra helyezik a nemzet jövőjét.

Franciaországban nem szereztek annyi dicsőséget a napoleoni háborúk, mint azon tény, hogy a legutóbbi porosz-francia há-

boru után a francia nemzet — saját munkájának jövedelméből — rövid idő alatt lefizette az óriási hadi sarzot. Sokkal jobban bizonyult ez által a francia nemzet életerejére, mint azon fegyvertény által, hogy a nagy Napoleon hadai látták egykor az egyiptomi piramisokat és az égő Moszkvát. A fegyvertényt, legyen az bármi diadalmas, elhomályosítja a még vitézebb fegyvertény, a győzőt megalázza a még erősebb ellenfél, de a munka értékét, a munka diadalát, az alkotás dicsőségét nem rabolhatja el tőlünk senki! E tudat örömmel és büszkeséggel töltheti el a XIX-ik század minden munkás fiát. Méltán örülhetünk tehát ma, méltán telhetik be szívünk a jogos büszkeség mámorával, midőn zászlót bontunk ki, mely alá lelkesedéssel tömörül egy jótékony egylet derék ifjúsága. Övék az öröm első sorban; de mi szívünk-ből osztozunk az ő örömükben! kegyelettel tekintünk a még kibontatlan lobogóra, melynek szűz szárnyaihoz annyi forró remény teljesedése annyi szép gondolat van fűzve?

Mi az a zászló? Prózai szemmel tekintve nem egyéb, mint egy darab selyemszövet, festett rudra függesztve. Óh nem az! A zászló az összetartás, az együttérzés jelvénye, éppen azért nagy tetteknek szülője! A római légiók által hordozott sasok, melyek a büszke Karthágótól a vén Iszterig és Ázsia belsejéig, a vadon pusztaságokig meghódították az ókori világot, a mi apáink által hordozott háromszínű lobogók, melyek Branyiszkótól Szent-Ta-

másig, Háromszéktől Komáromig, lengtek diadalmasan a szabadság győzelmes harcában, bizonyították, hogy a zászló nem egy értékes és kevésbé értékes szövetdarab, hanem olyan szent jelvény, mely alatt a lelkesült sereg küzdeni, meghalni és győzni tanul!

E lobogó, melynek kibontását várjuk, nem a véres harc, hanem a békés munka, a jótékony, az emberszeretet zászlaja. A történelem, mely a tépett harci lobogókról legendaszerű csodatetteket beszél, nem fog megfélemlíteni a munkás s a humanizmus zászlairól sem. Ezek is harcot folytatnak; de ezeknek serege nem pusztító fegyverekkel, hanem építő, alkotó szerszámokkal s a szenvedésekre nyújtandó balzsamokkal küzd. Munka és emberszeretet: rokon fogalmak. A munka a nemzetek közt nem irigységet költ, hanem egymás becsülésére tanít bennünket. A kik pedig becsülik, azok szeretik is egymást!

Eljön még az idő, midőn a fegyverrel vivott harcok véget érnek. A lőfegyverek előbb-utóbb annyira tökéletesednek, hogy a háboru teljesen lehetetlenné válik. Eljő a szabadság teljessége, a szeretet kora, midőn a nemzetek megértik egymást s a mai fegyvereket fegyvertárakba helyezik, vagy pedig szerszámokat kovácsolnak belőlük. De akkor is meg lesz a harc a nemzetek közt, de többé nem fegyverekkel, hanem a munka szerszámaival s az a nemzet fogja a vezérszerepet vinni, amelyik szellemi és anyagi téren legtöbbet dolgozik, legtöbbet alkot.

### A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

#### Német költőkből.

I.

#### Örök szerelem.

— Goethe. —

Hófergetegben,  
 Szél s vihar ellen,  
 Küzdve homálylyal,  
 Ködárnyon által  
 Mindig előre!  
 Csend, béke félre!

Jobb, ha gyötörve  
 Érnek a vészek,  
 Mintha öröme  
 Virrad csak az élet.  
 Ha szívhez ér a  
 Szív, a negédes,  
 Tőle lesz még a  
 Bánat is édes!

Hogy fussak messze  
 Vadonba, hegyre?  
 Minden hiába!  
 Lét koronája,  
 Mely üzesz engem,  
 Te vagy, szerelmem!

II.

#### Fatimához.

— Mirza Schaffi. —

Oh lány, szemed, e büvös, tiszta pár  
 Nagyobb csodát tesz, mint a napsugár!  
 Fényt, lángot ránk a nap csak akkor áraszt,  
 Ha éj és felleg nem borítja már azt,  
 Kell, hogy egész fenségében ragyogjon,  
 Hogy fényt, világosságot, lángot adjon.

De téged, lányka, még látnom se' kell,  
 És lelkemet gyönyör, láng tölti el:  
 Ha csak reád emlékszem, már föléled  
 És fényt áraszt szívemben a te képed.

Én lángolok — szived hideg marad  
 És nyugton elrablod — nyugalmamat.

Érezd a lángot, melyet egyre szitsz,  
 S te is légy boldog, hogyha boldogitsz!

III.

#### Nem sejtem...

— Saphir. —

Nem sejtem, sejtet-e,  
 Hogy érted szenvedek,  
 De ha tudod, tudom,  
 Az mindegy lesz neked!

Nem látom, látod-e,  
 Szemem' hogy rád vetem,  
 S ha látod, látom azt:  
 Elfordulsz hirtelen.

Nem hallom, hallod-e,  
 Hogy „rózsa“ a neved,  
 Hallatlan, hallom, az,  
 Hogy mily kemény szived!

Nem érzem, érzet-e,  
 Hogy láng is öltni tud,  
 De ha érzed, tudom:  
 Szívem eszedbe jut!

IV.

#### Oly elhagyott...

— Schachtitz K. —

Oly elhagyott a parton,  
 Oly csendes a vidék,  
 A sima viztükörben  
 Az alkony pirja ég.

A hab susogva játszik,  
 A szél zizegve jár,  
 A nád között fölébred  
 Az alvó kis madár.

A szürkület homálya  
 A viz színére ül,  
 Az esti fény kialszik,  
 A lég lassan leül.

Oly csendes, ünnepélyes  
 A táj a part felett,  
 Itt véle együtt élni  
 Mily égi tudv lehet!



Azonban e harc nem lehet veszélyes, hanem áldást-hozó. Nemes versenyt fog teremteni, a munka és előhaladás versenyét, melynek sebesültjei és rokkantjai nem lesznek gyámoltalanul kitéve a nyomornak és inségnek, mert mindezekről gondoskodik a szeretet, melynek nevében e zászló kibontatik!

Itt e földön, melyen annyiszor folyt apáink vére, szebb élet fog fölvirulni. — Hősök nyomdokába munkás nemzedék lép, mely éppen úgy meg fogja vivni a harcot a szellem és anyag fegyvereivel, mint ahogy apáink megvívta a Byzancz kapuját betörő harci bárdokkal. A magyar név ismét szép lesz, méltó régi nagy híréhez; megfogja mutatni a magyar nemzet, hogy homlokát nem csupán harci babérral, hanem a munka cser-koszorújával is föl tudja övezni!

Magyar munkások készítették e lobogót, mely kibontásra vár, készítették azon czélból, hogy összetartásukat, egyetértésüket s nemes emberbaráti érzületüket jelezze. E zászló is egyik tanúbizonysága annak, hogy a magyar munkások megértették a kor intő jelszavát, a munka és szeretet ígét, melyek átteremtik, újjászülük a társadalmat s biztosítják hazánk szebb jövőjét; de bizonyága egyúttal annak is, hogy a magyar munkások távol fognak maradni a világ-polgárság, a nemzetköziség ábrándos eszméitől s magyarok fognak maradni az utolsó lehelletükig, utolsó erejükig.

A francia, az angol, az olasz a német munkás mindenütt talál magának új hazát, — a h l megtelepül, ott gyarmatot alpnit s megőrzi nemzetiségét; ők könnyen ábrándozhatnak a világpolgárság eszméjéről s könnyen beszélhetnek a munkás-kérdésről, mivel az ő nemzetiségüket, mert valamennyi igen népes s megszilárdult, ez idő szerint semmi veszély nem fenyegeti: de a magyar munkások egész más helyzetben vannak, az ő számukra a nagy világon e kívül nincsen hely, az ő nyelvüket a hármass halom és négy folyó határain tul — sőt sok helyen belül is — senkisérti, — magyar gyarmatok nincsenek sehoh, az ő vágyaik,

## V.

Oly dőre . . .

— Heine. —

Oly dőre, oly vak a világ,  
S még dörébb lesz szünetlen;  
Szép gyermekem, azt mondja rád:  
Nincs benned semmi jellem.

Hogy rád ismerjen a világ,  
Sohsem lesz arra képes —  
Hisz nem tudja, mit ajkad ad,  
A csók hogy milyen édes!

## VI.

Temető tavasszal.

— Uhland. —

Ékesítsd csak föl magad'  
Csendes kert, szép, zöld ruháddal,  
Hadd legyen a barna föld  
Födve füvel, új virággal!

Hadd legyen a fű alatt  
Sir nyílása rejtve zárva,  
Hogy ne nézzen úgy reám,  
Mintha kedvesimre várna.

Hogyha énrám vár a sir,  
S itt kell hagynom e világot,  
Bár még dolgom volna itt,  
Ám legyen! én készen állok . . .

Zoltán Vilmos.

törekvéseik megvalósítása csak e földön lehetséges, Istenüket csak itt imádhadják zengő magyar nyelven, lelkesedésük csak itt talál viszhangra, — ők még a töke nyomása ellen se panaszkodhatnak, mert hiszen — fájdalom — magyar nemzeti töke nincs! — ők nem osztozhatnak olyan merész álmódásokban, melyeket külföldi ál-apostolok hirdetnek, kik az egész földet fölőstának, mely esetben tulajdonképpen nem lenne senkinek semmije, mert a henyék, a herék, fölemésztenék a szorgalmas munkás gyümölcsét — ő reájok sokkal komolyabb föladat vár: megerősíteni a hazát anyagilag a munka által s így fog erős lenni e nemzet a hazán!

A magyar munkás-osztály képezi e nemzetnek erős, megdönthetetlen törzsét. E törzsnek dacolnia kell minden ellenséges támadással és idegen kártékony behatással. E törzsön törjék meg minden vihar, mely nemzetfánkat nyugatról és északról veszélyezteteti, s

„Bár a vész fölőtte dúljon,  
Terhes felhő tornyosuljon,  
S ontsa lángját mennydörögve:  
Álljon álljon mindörökre,  
Terebélyes nagy fa!”

Állani is fog — mindörökre — magyar nemzetünk erős, terebélyes fája. — Nem hullunk szét oldott kéve gyanánt, mert összefűz bennünket a hazaszeretet.

Kósa Barna.

## A mi dalárdánk.

Mint futó tűz terjedt el a hír pénteken délután, hogy a pécsi dalárda a most lefolyt országos jubileumi dalversenyen ismét kivívta a győzelmet és elnyerte Budapest fő- és székváros versenydíját: Liszt Ferencz ezüst mellszobrát. Midőn este széthordták lapunkat, már mindenki ismerte a benne közölt távirat tartalmát s a fogadtatásra töltívó szózatunk lelkes visszhangra talált a város polgárai közt, egyhangú volt az elhatározás, hogy fényes fogadtatást rendeznek a hazatérő győzők tiszteletére. Az első tudósítások szerint szombaton délelőtt lett volna a megérkezés ideje, de az utólag érkező táviratok nyelreigazítására falragaszok és hirdetés-táblák tudatták a délfele nagy tömegekben csoportosuló polgársággal, hogy a megérkezés ideje fél hat. Lelkes dalbarátokból rögtön megalakult egy kis rendező bizottság, hamarosan gyűjtést rendeztek babérkoszorúra, kikérték az 52. gyalogezred zenekarának közreműködését és így délelőtt öt órakor már rendezett csapatban vult le a közönség a fogadtatás színhelyére. Elül pár buzgó fiatalember vitt nagy libegve öt hatalmas rúdzászlót, utánuk a katonazenekar, e mögött pedig a pécsi dal-koszoru sietett zászlója alatt, jelvényekkel díszítve a győztes daltestvérek üdvözlésére. A pályaudvar környékén óriási néptömeg várakozott, be a Perronra csak a közelebről érdekelt, intelligens elemet bocsátották a rend föntartására kirendelt biztosok. Így is zsufolásig megteltek a várótermek és a sínpárok előtti tag hely, úgy, hogy a vasúti alkalmazottak alig bírták a közönséget annyira hátraszorítani, hogy a vonat pont fél hatkor beroboghasson az állomásra. A városi hatóságok részéről ott voltak Zavaros Péter helyettes polgármester, Majorossy Imre főjegyző, Reeh György rendőrségi fogalmazó, ott láttuk az ügyvédi, hivatalnoki és tanári kar számos kitűnő tagját és természetesen az összes épkézláb jogászokat, kiknek lelkes éljenivalgását a szebbik nem nagy számmal megjelent képviselői töltik telhetőleg segítettek növelni. De nem is volt hiány az üdvözlő éljenriadalban, mikor a hosszú kocsisor legvégén fölőttünk a kalapjaikkal integető, mosolygó arcú győztesek; a katonazenekar Rakóczy-indulója ki sem hallatszott abból a tomboló örömszajból, melylyel a pécsi közönség az ő büszkeségét, az ország első dalárdáját fogadta. Ezt nem csinálta ki előre semmiféle rendező bizottság, ez önkénytelen volt és őszinte. A fele sem tudott biz ott leszállni a kupéjából, mert a ki lelépett, azt rögtön lefogták a rokonok,

jóbarátok hús oldalról és gratuláltak neki egyszerűen, a fülébe éljenoztek, megölelgették, úgy, hogy ebben a kedves zürzavarban a többi fönnrekedt a kocsikban és csak az ablakokból mutogatták magukat a bámuló, éljenöz sokaságnak. A fogadó bizottság eközben szép, halványsárga thearózsákat osztogatott ki köztük; pár pillanat múlva mindegyiknek gomblyukában ott dislett, mint második jelvény, a rózsa. A büszke főváros, mely nem hogy közönynyel, hanem rosszakaratu előitélettel fogadta a mindig első dalárdát, megtanulhatta volna, hogy kell lelkesedni a szépért, háladatosnak lenni az érdem iránt a lenézett provinciától.

A város polgárainak nevében Majorossy Imre főjegyző akarta üdvözölni a diadallal megtért énekeseket, de a nagy örömszajban és szorongásban jó darabig szóhoz sem juthatott. Végre midőn a dalárda vezetői már nagyobb rész le szálltak és a zaj kissé lecsillapodott, a közönség sürü éljenzésétől, helyeslésétől meg-megszakitva a következő szép beszédet mondotta el:

Mélyen tisztelt uraim! Pécs város polgárainak sziveit fölőtte nagy öröm uralja azon percztől fogva, mely önök diadalának kedves hírével köszöntött be hozzánk! Bár rendíthetetlen bizalommal tekiuthettünk is azon küzdő tér felé, melyen önök győzelemhez szokott zászlójukat lobogtatni elhatározták, mégis jól tudtuk, hogy más törekvő, sőt haladott állású városnak önök példái fölőlkesült fiai már rég keresve keresik az alkalmat arra, hogy a győzelem babérját saját zászlójuknak részére ragadhassák el, — s így előre volt látható, hogy a küzdelem nem lesz könnyű, sőt az első dicsőségének megtartása fölőtte nehéz is lesz. És önök uraim a küzdők között magasan kiemelkedve a diadalt ismét kivívták. Debreczen, Nagyvárad, Kolozsvár és Miskolcz elismeréseit a fő- és székváros müértő közönségének ítéletével megkoronáztatták, — s megszerezték a sajnos már boldogult, de lelkünkben halhatatlan zenekirály és költő: Liszt Ferencz nagy hazánkfia ezüst emléksobrát — a müvészi tökély szimbolumát, késő utódaiknak is a legnagyobb buzdításul szolgáló kincset. A mily teljes lehet az elért siker fölőtt önök öröme, önérzete, sőt nagy büszkesége, ép oly fokú a szeretet és nagyabecstülés, mely sziveinkben önök iránt honol, — és méltán, mert önök egylete az, mely 10 év óta a zene és ének müvelése által a szivek és lelkek nemesítésére hat, a nyomor enyhítésével a felebaráti szeretetet példásan gyakorolja s miként vezérdaluk: „Édes hazánk, kedves dalunk, érted élünk, érted halunk” kitünteti, a hazaszeretetet eljölja, terjeszti; — szóval a pécsi dalárda városunk nemzeti kulturmissziójának igen nevezetes tényezője. Fogadják mindezt győzhetetlen zászlójuk előtt tisztelgéstünket, kezesetlen szavakban kifejezett, de szivünk mélyéből eredő köszönetünket és elismerésünket s midőn lelkesen Isten hozottat mondunk, egyúttal fogadják ama hő óhajunk kijelentését, hogy a pécsi dalárdát, városunknak büszkeségét, annak egybetartó és lelkesítő elnökeit, titkárait, az országiszerte irigyelt kiváló karnagyot és énekmüvészt, a némes gárda minden egyes tagját — fardalmiáért jutalmazza meg az egész ország tisztelete, becstülése!

És midőn diadalmas zászlójukra szeretetünk és elismerésünk némi jelét képező babérkoszorut teszünk, ismételve mondjuk: Isten hozta önöket szerető sziveinkre vissza!

Vége-hossza nem volt az éljenzésnek, mikor e szavak végeztével a kék atlasz-szalagos babérkoszorut fölőtték a dalárda zászlójára, melyet már eddig is annyi diadal emléke díszít. Nyomban rá a pécsi dal-koszoru nevében Jobszt László dr. ügyvéd szólalt meg:

Kedves daltestvérek! A rég múlt időkben arról ítélték meg valamely város nagyságát, hogy milyen vastagok falai, milyen magasak tornyai, milyen hősök fiai, szóval hogy mennyire képes ellen állni az ellenség támadásának. Azon idők, midőn ez volt a mérték, a századok homályába lezajlottak, ma már csak azon város tarthat igényt a vezérszerepre, a melynek fiai a szellemi élet harcában maguknak az első helyet biztosíthatják. Tagjai a pécsi dalárdának! A harcban, melyben e haza legjobbjai vettek részt, a bírálók egyértelmű határozata, az egész nemzet tapsai közt, nektek ítélt oda a babért, és bár a fényes diadalok egész sorozata után, melyet hasonló mérközések alkalmával kivívnotok sikerült, a múlt



mintegy biztosítékot látszott nyújtani a fényes eredményre, mégis, ismerve a versenyző dalárdák kitűnő készültségét, tudatával birva az ellenfelek irányuló és irigység által sugalt ellenes áramlatnak, fokozott öröm tölté el keblünket akkor, a midőn fényes diadaltokról értesültünk. Testvéreink! Miként egymást igazán szerető testvérek egyikének öröme, boldogsága, dicsősége, a másiknak szívét nem irigység, hanem örömmel tölti el, mert hisz a fényből, a mely a másikat bearanyozza, ő rá is esik, ha nem több, egy sugár; azonképen mi is, a kik alig az első lépéseket tettük meg azon az uton, amelyen ti oly hosszú és dicsőségteljes pályát futottatok be, nem irigység, hanem a legnemesebb, a legtisztább baráti érzelm, ragaszkodás és hódolat érzelmeivel szívünkben jöttünk el, hogy üdvözöljünk beneteket mindjárt az első lépésnél, a midőn saruitokkal azon város porát érintitek, a melynek művészi énekekkel annyi kellemes órát, annyi babért, annyi dicsőséget szereztek. És most, mielőtt visszatérnétek tűzhelyeitekhez, arra kérünk beneteket: tekintsetek bennünk a szerető testvért, a kinek egész törekvése arra irányul, hogy komoly tanulmány és szorgalom által méltó társatokká küzdje föl magát; arra kérünk, hogy valamint a múltban úgy jövőben is ne szünjete meg terjesztői, mivelői lenni a nemes dálnak és igyekezzetek jövőben is teljes erőtökkel arra törekedni, hogy méltók maradjatok régi hírnevetekhez; és nemes hivatások betöltésében vezéreljen beneteket ama tudat, hogy a ki a magyar dalt mivelői és terjesztői az mindnyájunk közös édes anyjának, a hazának tesz elévülhetetlen szolgálatokat, és ne szünjete meg jövőben sem közreműködni abban, hogy a kiket a mindennapi élet bajai, a párt-élet, párt-viszályok torzolkodásai el is választanak, hozza össze ismét és sarkalja együttműködésre az örökké szép, a mindig ifjú dal. És végül találó jeliséteket idézve azt kívánom és arra kérek beneteket: „Éljete a kedves dalért“ hogy, ha kell, nyugodtan „halhassatok meg az édes hazáért.“ Isten éltesse a pécsi dalárdát és annak minden egyes tagját!

Az éljenzés újra fölhangzott csak akkor szűnt meg, midőn Jilly Alajos az országos dalszövetség bizottsági tagja és a dalárda szó-noka kezdett beszélni. Nem volt beszédében semmi nyoma az ilyen alkalmakkor szokásos remegő meghatottságnak, mely a váratlan meglepetés miatt nem talál kellő szavakat, inkább a nemes önértet, jogos büszkeség adta ajkára a választ. Kijelentette, hogy a pécsi dalárdát nem annyira a dalművészet iránt érzett lelkesedés, művészi hajlam vitte az ország fővárosába, hogy ott a diadalért küzdjön, hanem az a büszke elhatározás, hogy szülővárosuk dalárdájának elsőségét semmi áron sem engedik át másnak. A városunk iránt érzett szeretet volt tettük indító oka és ép ezért köszönettel elfogadja ezt a szép ünnepeletet, melyért a dalárda mindig kötelességének fogja tartani, hogy Pécs város hírnevét a dalművészet terén maradvandóvá tegye! A tetszészaj, az éljenivalgás tovább tartott, mint maga a beszéd. Ezután a legnagyobb rendben vonult ki a fogadó közönség és a hazatért dalosok tömege a pályaudvarról és sorakozott a nagy fasor elején. Elül a katonazenekar haladt csengő muzsikával, föl-váltva indulókat és magyar népdalokat játszva, utána a zászlók mögött az egész dalárda, melynek élén az egyesületi zászlót és a diadaljelet: Liszt Ferenc ezüstsobrát vitték, melyen ez a fölírás volt olvasható: „Budapest fő-és szék város versenydíja.“ A dalárda után a pécsi dalkoszuor lépdelt testületileg, szintén saját zászlója alatt, körülöttük s mögöttük pedig beláthatatlan embertömeg kísérte folyton éljenzve a diadalmas menetet. Az utak mentén sűrűn lobogó zászlóknál szebb ékesség volt az a lelkes, éljenző közönség, mely az ablakokból, erkélyekről és háztetőkről nézte a bevonuló dalárda diadalutját. A harsogó zenére úgy lépdelt mindenki, mint a katonák, észre se vették a sárt és port, melyet az ezernyi ezer embertömeg az út hosszán fölvert, nem télt bele tíz perc, már fölért a menet a Széchenyi-térre, hol a zenekar újra a Rákóczy nótáját kezdte játszani. A belvárosi népiskola elé érve, melynek második emeletén van a pécsi dalárda egyesületi helyisége, a tömegből kiválva, sorakoztak az énekesek és bucsuzól Hoffer Károly dirigálása mellett elénekelték jellegűk: „Édes hazánk,

kedves dalunk, érted élünk, érted halunk!“ A dal végeztével kiadták a jelszót: „Pihenni!“ és szétoszoltak álmodni az átél és átszenvedett dicsőségről, küzdelemről.

A versenydíj a babérkoszorúval Valentin Károly könyv- és műkereskedésének kirakataban van közszemlére kitéve.

\*

A fogadtatást rendező bizottság e helyen hálás köszönét nyilváníja Corti gróf ezredparancsnok úrnak, ki azzal, hogy zenekarát a legnagyobb előzékenységgel bocsátotta a bizottság rendelkezésére, ismét megmutatta, hogy a nemzeti ügynek lelkes barátja és derék hazafi.

## HIREK.

— (Jön a király.) Ó cs. és apostoli Királyi Főlségének 1892. évi augusztus hó 29-étől szeptembér hó 21-ig a 10. és 11. a 9. — azután a 4. és 13. hadtesteknek hadgyakorlataihoz való legfőbb utazására vonatkozó program: (kivonatilag.) Szeptember 15-én csütörtökön reggel 5 óra 45 perczkor indul el ő főlsége Bécsből. Déli 12 órakor, dejeuner a vasuti kocsi-ban. Délután 4 órakor: érkezés Pécsre (hív fogadás nélkül.) A pécsi vaspálya-útvartól kocsin menet Harkányba (menet tartama 2 óra.) (Ő főlségének kísérete Harkányban a főlovassz-mester a főhadsegédek és szárnysegédek, a katonai irodának egy tisztje, a testőr-lovas-század parancsnoka, a főhadsegéd segéd tisztje, a kabinet és katonai irodának egy-egy tisztviselője és egy udvari pénztárnok.) Este 6 órakor: érkezés Harkányba. Este 6 óra 30 percz ebéd. Ő főlsége vendége Albrecht főherceg ő cs. és kir. fenségének s tábornagynak. (Reggeli 7 óra 20 perczkor: a katonai attachéknak elutazása Bécsből.) (Érkezés este 7 óra 26 perczkor Pécsre hol a külföldi tisztiek szállásolva lesznek.) Szeptember 16-án pénteken. Harkányból kocsin menet a Dolni-Miholác melletti átkeléshez. (A külföldi tisztiek Pécsről érkeznek oda kocsin.) (Minden ló a Dráva jobb partján állittatik föl.) A 13. hadtestnek előnyomulása. Ő főlsége a harc megszűntetése után Harkányba indul kocsin, a külföldi tisztiek Pécsre térnek vissza kocsin. Esti 6 órakor: ebéd. Szeptember 17-én szombaton Harkány-Pécs. A 4. és 13. hadtestnek hadgyakorlatai. Az udvar legf. tartozkodó helyének áthelyezése Pécsre. Este 6 órakor: ebéd. Szeptember 18-án vasárnap. Pécs. Reggel 8 órakor: csendes mise. Dél előtt 9 órakor: fkgadás a legf. szálláshelyen. (Ez a püspök és főbb papjainak, Baranya vármegye küldöttségének és a polgarmesternek a városi képviselő testület leendő fogadására szorítokozik.) Este 6 órakor ebéd. Szeptember 19-én hétfőn. Pécs. a 4. és 13. hadtestek hadgyakorlatai. Este 6 óra 30 perczkor ebéd. Szeptember 20-án kedd. Pécs. A 4. és 13. hadtestek hadgyakorlatai. Este 5 óra 30 perczkor ebéd. Este 7 óra 30 perczk. elutazás udvari külön vonattal Bécsbe. A király külföldi vendégei: Capitane L. Hein (amerika) Deiner ezredes (Németország) Capitane baron de Bergheim (Francia) Douglar Daffson alezredes (Nagy-Britannia) Bruzatti ezredes (Olaszország) Zuew ezredes (Oroszország), Miathoff hadnagy (Oroszország), Espinosa de Los Monteross ezredes (Spanyolország). Ő főlsége kíséretében lesznek: Gróf Paar lovas. tábornok, lovag Wolfrast altábornagy, gróf Saigotsch őrnagy, Tengler őrnagy, lovag Wivanow Oszkár százados, herceg Lichtenstein vezérőrnagy, ő főlsége főlovassz-mestere, Görgey alezredes, testőrlovas. parancsnok, dr. Hertzl udvari orvos, gróf Wolkenstein főkönyhämester, Pápay István iroda-főnök, gróf Santkventin őrnagy szárnysegéd, Kolosváry őrnagy katonai irodatiszt, Magyar százados, Demlics udvari titkár és Chalupka udvari titkár. Ő főlsége kíséretének 497 kocsis 60 tartalék-kocsis fog rendelkezésére állani, melyeket a megye rendel ki.

— (Szent István napját) az idén is országos zerte, valláskülönbség nélkül fényesen megünnepelet a magyar nemzet. Pécsen is ünnepléses isteni tisztelettel ülték meg a koronás szent emlékét. Dulánszky dr. megyés püspök távollétében Feszty Károly dr. kanonok mondott a domban nagy misét fényes segédlettel, melyen a városi és megyei hatóságok képviselőin kívül részt vett a helyőrség tisztikara is. A

mise végeztével Köhler Károly dr. theologiai tanár tartott egy általános föltűnést keltő, emelkedett szellemű, szép alkalmi beszédet.

— (Kossuth Lajos nevenapját) a pécsi polgárok idén is megülik. Lajos napjának előestéjén, ma este a Burghardt féle vendéglőben vacsora lesz; egy teríték ára 50 kr.

— (Püspöki körlevél a zónaidő tárgyában.) Sláby Ferencz címzetes püspök és pécsi püspöki helynök körlevelében tudatja a lelkészi hivatalokkal, hogy a pécsi egyházmegye területén úgy az egyházi isteni tiszteletnél, mint az iskoláknál és minden egyházi ténykedésnél a zónaidőt léptessék életbe.

— (Pécsiek kitüntetése a Temesvári kiállításon.) A tavalyi temesvári kiállításon — mint még annak idején, mikor a Zsüri kimondta ítéletét megirtuk — Csukás Zoltán bádogos két bronzérmert Jratk Albin szobrász pedig egy ezüst érmert kapott. — Ugyane kiállítás zsürije elismerő oklevelet küldött Vizkelety Imrének a kiállított régiségekért. E díjakat a kiállítás bizottsága most küldötte meg a kitüntetetteknek. Ez alkalommal Vizkelety a délmagyarországi történelmi- és régészeti társulatnak 22 darab régiséget ajándékozott.

— (Új körrendeletet) bocsátott ki az alispáni hivatal a koleraveszély alkalmából az összes megyei szolgabírókhoz, mely a múlt hó 23. kelt körrendeletet egészíti ki. A rendelet itt következik: 1. Hogy a koleravesz elleni elővigyázat szempontjából meghagyott intézkedések pontos végrehajtása biztosított is legyen, felhívom a tek. főszolgabíró urakat, gondoskodjanak arról, hogy minden községben a köztisztasági és közegészségi rendszabályok foganatosítására a községi előjárókon kívül még a képviselő-testület összes tagjai is megfelelően reszt vegyenek. Oszzak fel ugyanis a község utcait az előjáróság és képviselő-testület egyes tagjai között, és ezeket bízzak meg, hogy a felügyeletük alatt levő házakat rendszeren meglátogassák, minden háznál felügyeljenek a lakoszobák, valamint az udvarok, kutak és árnyékszékek tisztántartására, a nyilvános és magánépületekben a hatóságilag megállapított fertőtlenítés pontos foganatosítására; minden tapasztalt rendelleneséget jelentsenek föl, és végül figyeljenek különösen arra is, hogy a netalán előforduló koleravész gyanus esetek azonnal bejelentessenek, és hogy az ily beteg haladéktalanul orvosi segélyben részesüljön. 2. Tekintve, hogy talu helyen sok házban árnyékszek nincsen, minden ilyen árnyékszek nélküli ház tulajdonosa kötelezendő, hogy az udvarba, egy a lakástól és a kuttól elég távol eső helyre 1—2 szekérnyi homokot vagy egyéb földet hordasson, a házbellek pedig szükségüket itt végezzék és ürülékeiket mindenkor azonnal egy pár lapát homokkal földjék be. Beteg ember ganéját, mielőtt homokkal földik, előbb még pár liternyi mészsoldattal is le kell önteni. 3. Hogy felmerülő eseteknél a szükséges elkülönítés és fertőtlenítés egészen czélszerűen teljesíttessék, utasíttassanak a községi és körorvosok, ahol ilyen nincsen, az illető járásorvos, hogy minden községben egy vagy több alkalmas egyént az elkülönítés és a fertőtlenítés okszerű eszközésére alaposan kitanítsák. 4. Felhívom a tek. főszolgabíró urakat, hogy most, midőn már arról gondoskodtak, hogy minden községben fertőtlenítő szerek készletben legyenek, a nagym. belügyminisztérium 1884. évi 42.389. számú rendeletéhez képest, maguknak még tájékozást is szerezenek, hogy a nagyobb községek kereskedéseiben és gyógyszeráraiban biztosítva van-e a fertőtlenítő szerekből az esetleg szükségelhető mennyiség (melyek közül a tisztítatlan karbolsavat ajánlom mint legolcsóbbat és egészen czélszerűt) hogy a főforgó szükség esetén ezek mindenkor elég gyorsan kéznél lehessenek; e részbeni jelentéseiket elvárva. Ismételve kijelentem pedig, hogy koleraveszély ellen általam elrendelt mindannyi óvintézkedéseknek legpontosabb kivitelét úgy a tek. főszolgabíró uraktól, mint mindannyi községi előjárótól és a hivatalbeli orvosoktól annyival inkább elvárom, mintán minden ebbeli mulasztással szemben a legszigorubbau leszek kénytelen eljárni. Pécsen, 1892. augusztus hó 15-én. Alispán hiv. távollétében Sey Tamás s. k. főjegyző.

— (A jogászelet föltámadása.) A pécsi püsp. jogakadémián a beiratások szeptember első napjától 8-adikáig történnek. A pótló-és ismétlő alapvizsgálatokat szeptember 9 ediké-



től 13-adikáig tartják meg. Az előadások szept. 15-ödikén kezdődnek. A kötelezett tantárgyakon kívül a következő speciál-kollégiumok lesznek: 1. Állami alaptan; hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 2—3-ig; hetenkint 3 óra. IV. sz. tanterem. (Bors Emil dr.) 2. Községi közigazgatás; kedden, szombaton d. e. 11—12-ig; hetenkint 2 óra. IV. sz. tanterem. (Schaurek Bódog dr.) 3. Statisztika elmélete; hétfőn, szerdán, pénteken d. e. 11—12-ig; hetenkint 3 óra. IV. sz. tanterem. (Ugyanazon tanár.) 4. Római per jog; szerdán és szombaton d. u. 3—4-ig; hetenkint 2 óra. I. számú tanterem. (Friedl Károly dr.) 5. Törvényszéki orvostan; kedden, pénteken d. u. 2—3-ig; hetenkint 2 óra. II. sz. tanterem. (A kinevezendő tanár.) Továbbá a következő publikumok: 1. Tenger-jog; hétfőn d. u. 4—5-ig; hetenkint 1 óra. III. sz. tanterem. (Mutschenbacher Viktor dr.) 2. Magyar örökösödési jog; pénteken d. u. 2—3-ig; hetenkint 1 óra. III. sz. tanterem. (Kopcsányi Károly dr.) A jogtudományi államvizsgálati bizottság a következőkből áll: Elnök: Szeredy József dr. prodirektor. Másod-elnök: Mutschenbacher Viktor dr. jogtanár. Beltagok: Schaurek Bódog dr., Kopcsányi Károly dr. jogtanárok. Kültagok: Blaskovich István, kir. ítélő táblai elnök. Cseresnyés Sándor, kir. ítélő táblai tanácselnök. Fekete Mihály, sz. kir. Pécs városának tisztviselője. Hinka László, püspöki jogtanácsos, köz- és váltó-ügyvéd. Sável Kálmán, kir. törvényszéki elnök. Szikszay János, kir. tanácsos, kir. törvényszéki bír. Zsolnay György, kir. főügyész helyettes. Az államtudományi államvizsgálati bizottság: Elnök: Szeredy József dr., prodirektor. Másod-elnök: Kosutány Ignác dr., jogtanár. Beltagok: Bors Emil dr., Schaurek Bódog dr., Mihálffy Ernő dr. jogtanárok. Kültagok: Aidinger János, kir. tanácsos, sz. kir. Pécs városának polgármestere. Dragonescu Döme, kir. tanácsos, pénzügyi igazgató. Lukács Adolf dr., kir. ítélő táblai bír. Majorossy Imre, sz. kir. Pécs városának főjegyzője. Pileh Antal, kir. ítélő táblai bír. Mihez tartás végett az igazgató még a következő figyelmeztetést teszi közzé: A joghallgatók kötelesek a kötelezett tantárgyakat azon évben, amelyre vonatkoznak, az előszabott óraszámában hallgatni; azonkívül a tartandó speciálkollégiumok közül tetszés szerint annyit választani, hogy minden félévben legalább 20 órát hallgassanak. Minden joghallgató tanpénz fejében annyi forintot fizet félévenként, ahány órát hallgat hetenkint. A tanpénz a félév kezdetén a beiratáskor előzetesen fizetendő, s az illető hallgató csak a tanpénz lefizetéséről szóló nyugta előmutatása mellett jegyezhető be az egyes tanárok külön névlajstromába. A publikum után tanpénz nem fizetnek, de az előszabott óraszámában a hallgatóknak teljesen beszámítatik. Az 1889: 26 ik t. cz. által a joghallgatók részére biztosított azon jogkedvezmény, mely szerint már a 7-ik félév végén kaphatnak végbizonyítványt, az illetők által csak akkor vehető igénybe, ha a hallgató 7 félév összes óraszámára legalább 150 órát tesz ki olyképp, hogy az utolsó 3. félévre összesen legalább 66 óra essék. Az önkéntesi év alatt a felsőbb tanulmányokat folytatni nem lehet; de azért az illetők a nm. vallás és közoktatásügyi m. kir. minisztériumnak 1889. évi máj. 19-én 22.749. sz. a. kelt szabályrendelete értelmében a megfelelő tanfolyam hallgatói közé beiktatandók. Azon joghallgatók, kik a tandíj alól való fölmentésre igényt tartanak, folyamodványaikat kellően felszerelve és a tanári karhoz intézve a beiratáskor az igazgatónál nyújtsák be.

— **(A sátoztáborból.)** Andrásffy tábornok, a honvédségnek székesfehérvári kerületi parancsnoka vasárnap, e hó 21-én szemlét tartott a sátoztáborban azon pavillonok fölött, melyekben a nagyhadgyakorlatok alkalmával a Pécsen tartó főhercegek lakni fognak. A tábornok ezután a készülő ártézi kutat nézte meg, melynek munkálatai már a befejezéshez közelednek. — Ezzel kapcsolatban, jogos megbotránkozásal említjük, hogy a magyarok nemzeti ünnepén, Szt.-István napján a honvédek, kik pedig végre is csak magyar katonák, épp úgy végezték a gyakorlatukat, mintha csak közönséges munka nap lett volna. Első királyunk emlékét csak kell annyira tisztelnünk, mint akármelyik most élő uralkodót, kiknek név és születése napját nagy katonai parádával és egész napi szünettel ülik

meg. Evvel a kegyeletlenséggel azt mutatják meg, hogy nem méltók a nemzeti hadsereg, a honvédség elnevezésére. Vagy előbbre való a regula, mint a haza?

— **(Iskolatársak találkozója.)** A pécsi főreáliskolában 10 év előtt érettségit tett ifjak Szent-István napján találkát adtak egymásnak, hogy egymásnak 10 évi safarokodásaikról beszámoljanak. Meghívtak ez alkalomra többeket azok közül is, kikkel az előző évben jártak iskolába, meghívtak azonkívül Pécsen levő volt tanáraikat is. A tanuló-társak közül megjelentek: Burgstaller Lajos kir. mérnök Fiume; Rupperecht István gépgyáros Pécs; Wenk Ferencz erdőgyakornok Hosszu-Hetény; Munczart Géza városi főmérnök Pécs; Proksch Artur villányi körjegyző; Werner Károly magy. kir. áll. vas. hivatalnok Budapest; Eichler István körjegyző Kis-Dorogh; Molnár Dénes ispán Kőresénye; Saághy Ferencz kántortanító Kis-Vejke; Erreth János gyógyszerész Pécs; Németh István ispán Bukovecz; Saághy Kálmán városi számtiszt Pécs; Saághy Ferencz vármegyei ellenőr Pécs; Kleiszner Károly urod. intéző Henrika; Ott Béla borkereskedő; Krausz Nándor banyafőnök Salgóbanya; Rauss Károly s.-számvevő Mernye; Sinkó István szolgabírói iktató Apatin és Rónaky Kálmán dr. Baranyavármegye III. aljegyzője Pécs. A tanárok közül jelen voltak: Kosztka György, Irinyi Sándor, Péter János és Skoff Ferencz. A találkozó a reáliskola igazgatójának hivatalos helyiségében volt, hol is az iskolatársak nevében Rónaky Kálmán dr. üdvözölte a tanárokat a 10 év után, mire Kosztka György beszélt a tanárok nevében hosszabban, megköszönve az üdvözlést. Mindkét beszéd éljenzéssel fogadtattott. — Majd a volt iskolatársak az intézet új berendezését nézték meg a tanárok szives vezetése és magyarázata mellett. Kosztka a könyvtárt, Irinyi a szabadkézi rajz szertárt, Péter a természetrajzi és a természettani tárgyakat, míg Skoff a vegytani szertárt mutatta be. Irinyi vezetése és magyarázata mellett megtekintették ezután a székesegyházat stb. stb. — Este nagy vacsora volt a „Vadember” szállodában, hol fölköszöntőt mondtak: Rónaky Kálmán dr., Kleiszner Károly, Krausz Nándor a tanároknak, a távollevő iskolatársaknak. A tanárok nevében Kosztka György válaszolt. A találkozás szép tétlen kívül még két nemes cselekedetet kell fölemlítenünk a föntvezett iskolatársaknak. Ugyanis 100 frtot adtak össze, mely összeget a pécsi főreáliskolának adják át azon kikötéssel, hogy ebből 10 éven keresztül, — a jövő összejövételig — több arany-jutalom adassék ki azon idegen ajku tanulóknak, kik a legjobban sajátították el a magyar nyelvet. — A másik szép cselekedet volt a kegyelet azon jele, hogy fölkeresték volt tanárunk, néhai Földváry Ákos sirját, s koszort helyeztek a sirra. Elhunyt iskolatárs sirját is fölkeresték. Maradandó emlék után oszlottak széjjel a volt iskolatársak azon reményben és ígérettel, hogy 1902. évi Szent-István napján ismét összejönnek.

— **(A munka jubileuma.)** Angster József pécsi orgonagyáros házában ünnep volt vasárnap. Ezen a napon telt be a 25-ödik éve annak, hogy Angster — mint iparos megkezdte nehéz, fáradságos, de eredményekben gazdag pályáját. Jubileumot, ha munka embere tartja, jogosultnak tartunk, jogosultabbnak, mint bármilyen jubileumot, melyeknek többnyire az a céljuk, hogy alkalom adassék az egyéni hiúságnak a világ előtt való megbámultatásra, kis fitogtatásra, s nincs semmi benső erkölcsi értékük. Angster tulajdonképen nem jubilált; hanem örömmel eltelve a fölött, hogy 25 év után annyira megsegítette őt a jó Isten meg a saját munkás keze, szives vendégszeretettel meglakomáztatta a gyárában működő munkásait, akik mellé meghívta még néhány jóbarátját, családja tisztelőit is, hogy azok is örüljenek a 25 éves munka eredményének. A meghívott vendégek közt ott voltak Magenheim József belvárosi plébános, Glatt Ignác székesegyházi karnagy, Beck Lajos és Schmidt Béla szék.-házi kaplánok, Haksch Lajos a Pécsi Figyelő szerkesztője; ezeken kívül a kiterjedt család tagjai közül igen sokan. Vacsora előtt, mikor a társaság épp asztalhoz akart ülni, a szintén meghívott gyári munkások — vagy 30-an — egy csoportba állottak, kö-

zülük kivált a munkavezető, aki rövid beszéd kíséretében piros szalagos szép babérkoszorút nyújtott át a mesternek; aztán a hosszas éljenzés után a munkások kara elénekelt a Hymnust. Igazán megható volt e jelenet, melynél csak az volt érzelmesebb, mikor Glatt és Magenheim pohárköszöntője után a mester az ő három legrégibb munkatársát köszöntötte föl, akik üzlete megalapítása óta működnek gyárában. Angsternek különben többnyire régi munkásai vannak, akik — mint e sorok írójának maguk mondták — nagy örömmel és szívesen dolgoznak Angster keze alatt, ahol a becsületes munkást nagyon megbecsülik.

— **(Hős baka.)** Hétfőn este, a krajczár-kaszárnya előtt andalgott Csizmadija István ezred-dobos a szive választottjával, mikor Lóki Julesa szolgálóleány arra ment vizért. A két leány, úgy látszik nem volt valami jó viszonyban, mert üdvözlés helyett elkezdették egymást szidni. A veszekedés láttára nevezett ezred-dobosban baka léttére is lovagias érzelmekek kezdtek dühöngeni és kirautott kardjával olyat vágott Lóki Julesa jobbkezeire, hogy az rögtön elszaladt, t. i. nem a keze, hanem maga a leány. A vitéz dobost bevitték a dutyiba, Lóki Julesa pedig most sorra járja a hatóságokat és orvosokat, hogy neki elégtetelt adjanak a szenvedett sérelemért. Az ilyen apró-cseprő bajok nagyon gyakoriak arra ki, a kaszárnya környékén, pedig nem volna olyan nehéz beszűtötni, illetve megelőzni őket, csak a rendőrség tartana nagyobb rendben azoknak a foglalkozás nélküli teher személyeknek az ügyét, kik a kaszárnya környékén routják a levegőt.

— **(Iskolai beiratások.)** A pécsi nyilvános 3 osztályú kereskedelmi középiskolában aug. 31-én kezdődnek a beiratások. A községi polgári leányiskolával kapcsolatos női kereskedelmi szaktanfolyamon a beiratások f. évi szeptember hó 28., 29. és 30. napjain d. e. 9—12-ig a polgári leányiskolai helyiségben lesznek. A tanítás f. é. október hó 1-én kezdődik. Ezen iskolában föl vételre azon 18 évnél nem idősebb leánytanulók számíthatnak, kik a községi polgári leányiskolának 4-ik osztályát sikerrel végezték. Bővebb fölvilágosítással Reberics Imre polgári leányiskolai igazgató szolgál. — A pécsi püspöki tanítóképzővel egybekapcsolt elemi iskolában a beiratások szeptember hó 1-én történnek d. e. 9 órától 12-ig és d. u. 3—5-ig a lyceu-népület II. emeletén az igazgatósági irodában.

— **(Schmidt Jánost),** pécsi polgári leányiskolai tanárt Arad városa az ottani kereskedelmi akadémiába választotta meg tanárnak.

— **(Adományok.)** A pécsi takarékpénztár a szegények javára 100, a gyermekkereti kiseddévó segélyezésére 100, a gyermekek között jutalomként leendő kiosztásra pedig 6 frtot; özv. Krausz Abrahámné elhalt férje végintézkedése alapján 50 frtot bocsájtott a pécsi nőegylet rendelkezésére, hogy azt azonnal osztsák szét a szegények között, mely kegyes adományokért a nőegylet köszönetét nyilvánítja.

— **(Hymen.)** Kaufer Jenő dr. pécsi ügyvéd eljegyezte Schwarz Irma kisasszonyt.

— **(Csend- és rendháborítás)** miatt emeltek panaszt a kaszárnya-utca lakói Sölley Mihály korcsmáros ellen, a kinek háza már régóta nagyon rossz hirben áll. A hajnalig tartó muzsikaszó, kurjongatás és fajtalan nótázás elveszi a környék lakóinak álmát és megbotránkoztatja a jámbor, erkölcsös családapákat. Furcsa az, hogy a rendőrség maga nem veszi az ilyen kihágásokat észre, hanem arra vár, míg a közönség figyelmezteti az ilyen fajta lebujokra.

— **(Kinevezés.)** A király Hardi Sándor pécsi kir. táblai tanácsjegyző albirót a pécsi kir. törvényszékhez bírónak nevezte ki.

— **(Mohács Baross emlékének.)** Mohács községi képviselőtestületének f. hó 16-án tartott rendkívüli közgyűlésén Német Lipót indítványozta, hogy a közgyűlés szavazzon meg Baross Gábor volt kereskedelmi miniszterünk szobrára 50 frtot. Erre Stajevits János országgyűlési képviselő is szót emelt, és hivatkozva elhunyt nagy miniszterünknek nemcsak hazánk



közgazdasága körül szerzett kiváló érdemeire, hanem különösen arra, hogy Baross engedélyezte Mohácsnak a kövezetvámot, mi által a város abba a helyzetbe jutott, hogy lassankint kiemelkedhetik a hirhedtté vált „mohácsi sárból,” s így illő, hogy a város méltó hálaíát nagyobb összeg megszavazásával fejezze ki: indítványozta, hogy a közgyűlés 200 frtot szavazzon meg Baross szobrára. A közgyűlés egyhangú lelkesedéssel fogadta el az indítványt.

— **(Tűz.)** E hó 20. án, szombaton reggel 7 órakor hosszú idő után, újra megkondult a városházatorony tűzjelző harangja. A szigeti külvárosban, az úgynevezett Rókusalján Krisztián Ignác új háza gyúladt ki. A tető alatt, melyen egyetlen szellőző lyuk sem volt, nagy mennyiségű széna és sarju volt összehalmozva, ami a rekkenő hőségben magától tüzet fogott. A tűzoltóság hamarosan elejét vette minden nagyobb veszedelemnek. A tető és a szénakészlet elégett. A kár meghaladja a 100 frtot, bár a tető biztosítva volt.

— **(Dalárdisták Dréhernél, Kőbányán.)** A Pécssett is elterjedt és kedvelt Királysör, meg márcziusi sör készítője, Dréher Antal meghívta Kőbányára a dalárdistákat. A nagy elfoglaltság miatt mentek, akik mehettek; minden dalos egyesülettől néhányan, pedig Dréhernél több százra volt terítve. Voltak ott a pécsiek közül is többen, kiket a vendégszerető czég igazgatója: Aich György és üzleti főnöke: Kracher Gyula szeretetreméltó szívesseggel fogadott s vendéglélt meg. A kirándulók előbb megtekintették az óriási telepet, amiben Jankovits üzleti utazó kalauzolta őket; majd gazdagon terített asztalhoz ültek, s attól déli 10 órától délutáni 5 óráig föl sem keltek. Aich igazgató, Kracher főnök Zofall puztáros s a czég összes hivatalnokai szép fölköszöntőkkel üdvözölték a mindenfelől összesereglett dalosokat, ezek viszont a szives gazdat és üzletembereit éltették. Ez a vendégszeretet annyival inkább jól esett a vidéki dalosoknak, mivel a fővárosban egyáltalán nem találkoztak a legkisebb jelével sem a magyar vendégszeretettel.

— **(Elveszett)** egy tekenősbéka-héj nyelű, fekete strucztooll egyező múlt szerdán fél 9—9 óra közt az Apacza-u. 5. sz. háztól a Hattyu vendéglőig vezető úton. A becsületes megtaláló 5 frt jutalmat kap, ha azt Richter cs. és kir. főhadnagy úrnak (Apacza u. 5. I. emelet) átadja.

### Az állami italmérési jövedékre vonatkozó törvényhez kiadott pénzügyminiszteri utasítás.

(Folytatás.)

Részletesen van szabályozva az adóköteles műveletek bejelentése, az adó kiszámítása és lefizetése és a nyers- és gyártási készletek nyilvántartása.

A mesterséges boroknak zárt városokban való előállításának alkalmából elkövetett jövedéki kihágások esetében, a mennyiben a fizetendő adó megrövidített, vagy a megrövidítés veszélyének kitétetett: az 1892. évi XV. t. czikk 2. §-a értelmében megrövidített, vagy a megrövidítés veszélyének kitétt bor italadó négyszeres összegétől annak nyolcszoros összegéig terjedhető pénzbüntetésnek van helye, a mely azonban száz forintnál kisebb nem lehet.

Nevezetesen ily büntetésnek van helye, ha a zárt adóterületen belül mesterséges borok bejelentés nélkül vagy akként állítanak elő, hogy a ténylegesen előállított mennyiség után nagyobb adó volna fizetendő, mint a mennyi a bejelentett mennyiség után lefizettetett.

A törvény 3. §-a szerint nyílt községekben azok a szőlőgazdák, kik szeszes italok kimérésével vagy kis mértékben való elarusításával (1888: XXXV. t. cz. 2 §-a s az ezen törvény czikk végrehajtása iránti utasítás 2. és 3. §-ai) nem foglalkoznak, abban a kedvezményben részesülnek, hogy saját termésű boraiktól a házi szükségletre szánt bormennyiség után italadó fejében ezentul is csak a jelenleg fennálló fogyasztási adónak megfelelő részt fizetik; mihez képest a kiméréssel vagy kismértékben való elarusítással nem foglalkozó szőlőgazdák-tól bor-italadó fejében hektóliterenként: I. oszt. községekben bor után 3 frt. 35 kr, bormust és szőlőcsefere után 2 frt. 52 kr, II. osztályu községekben bor után 2 frt. 69 kr, bormust és

szőlőcsefere után 2 frt. 01 kr, III. osztályu községekben bor után 1 frt. 35 kr, bormust és szőlőcsefere után 1 frt. 01 kr szedendő be.

(Folyt. köv.)

### MŰVÉSZET, IRODALOM.

\* Most jelent meg, Lampel (Wodianer) könyvkereskedésében az e napokban kihirdetett **Uj Italmérési Törvény** (1892: XV. t. cz.) a törvény szövegével s terjedelmes magyarázattal. (Ára 40 kr.) Gyakorlati hasznosságát különösen kiemeli az, hogy az előbbi jövedéki törvényektől tett eltéréseket kiténteti s az új törvényben csak hivatkozott régiebb törvényi intézkedéseket közli. — A tájékoztatást nem kevésbé emelendi az is, hogy az „Előismeretekben” ezen jövedéki reform célját, feladatait, előnyeit s kifogásait, ezeknek megczafolásával is — úgy az előbbi törvényhozásokkal szemben, a létesített újításokat s módosításokat bőven megismerteti. — Tüzetesen foglalkozik a kizárólagos italmérési jogosultság természetének s irányszabályainak fejtegetésével. — És a fontos kérdéseknél fölhasználta a parlamentben s bizottságaiban fölmerült vitákat s különböző véleménynyilvánulásokat is.

\* **Verne összegyűjtött munkáiból**, az életre való, olcsó és szép vállalat kiadója, Eisler G. czég (Budapesten, Andrásy ut 43.) most már a VIII-ik kötetet küldte meg nekünk. A mint a tervezet mutatja, a most megindult második sorozatba egytől-egyik oly munkák vannak fölveve, melyeket sorra, mind meg kell szerezni, mert valamennyit olvasni és birni kell. Az előttnök fekvő kötet „**A zöld sugár**” czimű regényt tartalmazza és ebben a lángeszű író új oldalról ismerjük meg. A sziv életét csakugy ismeri ő, mint a tengerek titkait és igazi francia udvariassággal a paradicsom fényugarát találja egy szép leány szemében, ki természetesen, a regény hősnője is. E kötet új donság is a magyarul olvasó közönség előtt, mert míg Verne egyéb munkái elég számban fogynak, addig a „Zöld sugár”-nak Zempléni P. Gyula volt az első fordítója, a mi elég biztosíték arra, hogy az eredeti mű szépségeit nem hiába keressük a fordításban is. A csinos kiállítású, szép képpel diszített kötet ára, ugy mind e gyűjtemény többi kötetéé is, füzve 80 kr., diszkrétben 1 frt. 20 kr. és így azokat mindenki könnyen megszerezheti.

### VEGYESEK.

— Tartós gyógyszer. Fájdalmas csúznál, a derék-, testrészek és a forgó köszvényes bántalmainál a „Moll féle francia borsesz és só”-val való bedörzsölés sikerrel használtatik. Egy üveg ára 90 kr. Szétküldés naponta utánvétellel Moll A. gyógyszerész, cs. és k. udv. szállító által Bees, I. Tuchlauben 9. Vidéki gyógyszerárakban és anyagkereskedésekben határozottan Moll féle készítmény kérendő az ő gyári jelvényével és aláírásával.

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:

HAKSCH LAJOS

## Pályázati hirdetmény.

A mohácsi iparosok olvasóköre választmányának f. évi július hó 31-edik napján tartott ülésén felvett jegyzőkönyv 72-ik pontjának határozatához képest az iparosok olvasó-körében üresedésbe jött

### vendéglősi állás

betöltésére ezennel pályázat hirdettetik.

Felhivatnak tehát mindazok, kik a vendéglősi állásra pályázni óhajtanak pályázati kérvényüket zárt ajánlataikkal együtt f. évi szeptember hó 1-ső napjáig a kör igazgatójánál Egrich Józsefnél nyujtsák be, mert ezen idő letelte után beérkező pályázati kérvények figyelembe nem fognak vétetni.

A szerződés feltételei a fentebb nevezett igazgatónál megtudhatók.

Mohácson 1892. évi augusztus 13-án.

A választmány nevében

Tóth Lajos  
jegyző.

Dojkics András  
elnök.

### Gabona-árjegyzék.

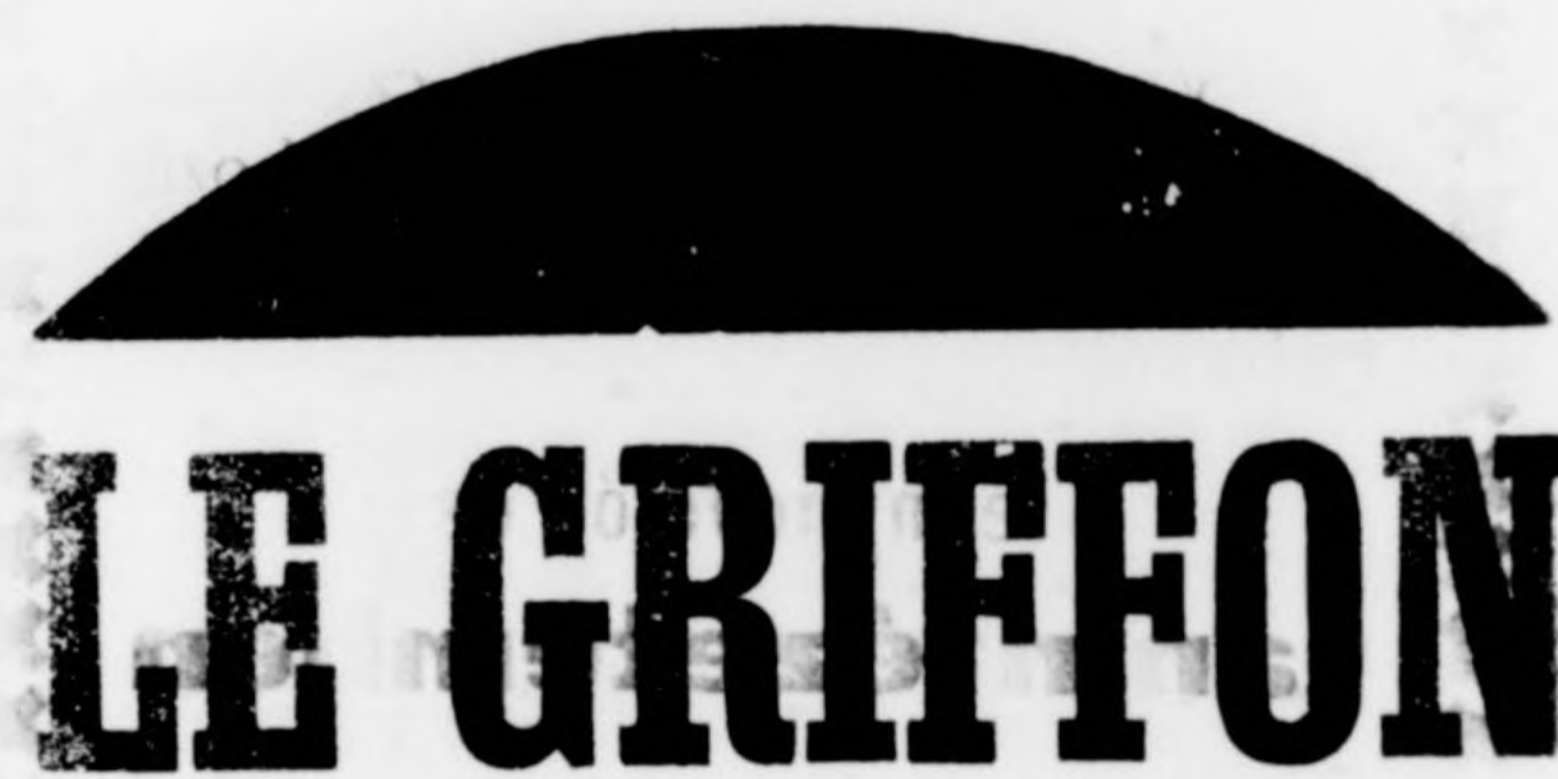
Pécs szab. kir. városában 1892. évi aug. hó 19-én tartott hetivásárról.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Baza	) őszi . . . . .	— frt — — frt —
	) tavaszi . . . . .	— „ — — „ —
	) új . . . . .	7 „ — 6 „ 80
Kétezeres	) ó . . . . .	— „ — — „ —
	) új . . . . .	6 „ 50 6 frt 20
Rosa	) ó . . . . .	— „ — — „ —
	) új . . . . .	6 „ 30 6 „ 20
„	) őszi . . . . .	— „ — — „ —
	) tavaszi . . . . .	6 „ 50 — „ —
	) új . . . . .	5 „ 50 — „ —
Repeze	) . . . . .	— „ — — „ —
Bükköny	) széna . . . . .	— „ — — „ —
Kukoricza	) ó . . . . .	5 „ — — „ —
	) új . . . . .	— „ — — „ —
Széna	) ó . . . . .	2 „ 40 2 „ —
	) új . . . . .	— „ — — „ —
Szalma	. . . . .	2 „ — 1 „ 80

Kínálat: közép (mintegy 280 gabonakocsi volt a piacon).

## Hirdetések:



# LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapir

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécssett.



A zirczi apátság tulajdonát képező

## szántói

savanyuviz,

hazánk egyik legjobb és Pécssett tényleg a legolesőbb asztali borviz, helybeli főraktára:

### Berecz Károly

fűszerkereskedőnél.



től 13-adikáig tartják meg. Az előadások szept. 15-ödikén kezdődnek. A kötelezett tantárgyakon kívül a következő speciál-kollégiumok lesznek: 1. Állami alaptan; hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 2—3-ig; hetenkint 3 óra. IV. sz. tanterem. (Bors Emil dr.) 2. Községi közigazgatás; kedden, szombaton d. e. 11—12-ig; hetenkint 2 óra. IV. sz. tanterem. (Schaurek Bódog dr.) 3. Statisztika elmélete; hétfőn, szerdán, pénteken d. e. 11—12-ig; hetenkint 3 óra. IV. sz. tanterem. (Ugyanazon tanár.) 4. Római per jog; szerdán és szombaton d. u. 3—4-ig; hetenkint 2 óra. I. számú tanterem. (Friedl Károly dr.) 5. Törvényszéki orvostan; kedden, pénteken d. u. 2—3-ig; hetenkint 2 óra. II. sz. tanterem. (A kinevezendő tanár.) Továbbá a következő publikumok: 1. Tenger-jog; hétfőn d. u. 4—5-ig; hetenkint 1 óra. III. sz. tanterem. (Mutschenbacher Viktor dr.) 2. Magyar örökösödési jog; pénteken d. u. 2—3-ig; hetenkint 1 óra. III. sz. tanterem. (Kopcsányi Károly dr.) A jogtudományi államvizsgálati bizottság a következőkből áll: Elnök: Szeredy József dr. prodirektor. Másod-elnök: Mutschenbacher Viktor dr. jogtanár. Beltagok: Schaurek Bódog dr., Kopcsányi Károly dr. jogtanárok. Kültagok: Blaskovich István, kir. ítélő táblai elnök. Cseresnyés Sándor, kir. ítélő táblai tanácselnök. Fekete Mihály, sz. kir. Pécs városának tiszti ügyésze. Hinka László, püspöki jogtanácsos, köz- és váltó-ügyvéd. Sável Kálmán, kir. törvényszéki elnök. Szikszay János, kir. tanácsos, kir. törvényszéki bíró. Zsolnay György, kir. főügyész helyettes. Az államtudományi államvizsgálati bizottság: Elnök: Szeredy József dr., prodirektor. Másodelnök: Kosutány Ignác dr., jogtanár. Beltagok: Bors Emil dr., Schaurek Bódog dr., Mihálffy Ernő dr. jogtanárok. Kültagok: Aidinger János, kir. tanácsos, sz. kir. Pécs városának polgármestere. Dragonescu Döme, kir. tanácsos, pénzügyi igazgató. Lukács Adolf dr., kir. ítélő táblai bíró. Majorossy Imre, sz. kir. Pécs városának főjegyzője. Pileh Antal, kir. ítélő táblai bíró. Mihez tartás végett az igazgató még a következő figyelmeztetést teszi közzé: A joghallgatók kötelesek a kötelezett tantárgyakat azon évben, amelyre vonatkoznak, az előszabott óraszámában hallgatni; azonkívül a tartandó speciálkollégiumok közül tetszés szerint annyit választani, hogy minden félévben legalább 20 órát hallgassanak. Minden joghallgató tanpénz fejében annyi forintot fizet félévenként, ahány órát hallgat hetenkint. A tanpénz a félév kezdetén a beiratáskor előzetesen fizetendő, s az illető hallgató csak a tanpénz lefizetéséről szóló nyugta előmutatása mellett jegyezhető be az egyes tanárok külön névlajstromába. A publikum után tanpénz nem fizetetik, de az előszabott óraszámában a hallgatóknak teljesen beszámítatik. Az 1889: 26 ik t. cz. által a joghallgatók részére biztosított azon jogkedvezmény, mely szerint már a 7-ik félév végén kaphatnak végbizonyítványt, az illetők által csak akkor vehető igénybe, ha a hallgató 7 félév összes óraszámára legalább 150 órát tesz ki olyképp, hogy az utolsó 3. félévre összesen legalább 66 óra essék. Az önkéntes év alatt a felsőbb tanulmányokat folytatni nem lehet; de azért az illetők a nm. vallás és közoktatásügyi m. kir. minisztériumnak 1889. évi máj. 19-én 22.749. sz. a. kelt szabályrendelete értelmében a megfelelő tanfolyam hallgatói közé beiktatandók. Azon joghallgatók, kik a tandíj alól való fölmentésre igényt tartanak, folyamodványaikat kellően felszerelve és a tanári karhoz intézve a beiratáskor az igazgatónál nyújtják be.

— **(A sátor-táborból.)** Andrásffy tábornok, a honvédségnek székesfehérvári kerületi parancsnoka vasárnap, e hó 21-én szemlét tartott a sátor-táborban azon pavillonok fölött, melyekben a nagyhadgyakorlatok alkalmával a Pécsen időző főhercegek lakni fognak. A tábornok ezután a készülő ártezi kutat nézte meg, melynek munkálatai már a befejezéshez közelednek. — Ezzel kapcsolatban, jogos megbotránkozásal említjük, hogy a magyarok nemzeti ünnepén, Szt.-István napján a honvédek, kik pedig végre is csak magyar katonák, épp úgy végezték a gyakorlatokat, mintha csak közönséges munka nap lett volna. Első királyunk emlékéért csak kell annyira tisztelnünk, mint akármelyik most élő uralkodóé, kiknek név és születése napját nagy katonai parádéval és egész napi szüntettel ülik

meg. Evvel a kegyeletlenséggel azt mutatják meg, hogy nem méltók a nemzeti hadsereg, a honvédség elnevezésre. Vagy előbbre való a regula, mint a haza?

— **(Iskolatársak találkozója.)** A pécsi főreáliskolában 10 év előtt érettségit tett ifjak Szent-István napján találkát adtak egymásnak, hogy egymásnak 10 évi safrankodásaikról beszámoljanak. Meghívtak ez alkalomra többeket azok közül is, kikkel az előző évben jártak iskolába, meghívták azonkívül Pécsen levő volt tanáraikat is. A tanulótársak közül megjelentek: Burgstaller Lajos kir. mérnök Fiume; Rupperecht István gépgyáros Pécs; Wenk Ferencz erdőgyakornok Hosszu-Hetény; Munczart Géza városi főmérnök Pécs; Prokseh Artur villányi körjegyző; Werner Károly magy. kir. áll. vas. hivatalnok Budapest; Eicher István körjegyző Kis-Dorogh; Molnár Dénes ispán Körösönye; Saághy Ferencz kántortanító Kis-Vejke; Erreth János gyógyszerész Pécs; Németh István ispán Bukovecz; Saághy Kálmán városi számtiszt Pécs; Saághy Ferencz vármegyei ellenőr Pécs; Kleiszner Károly urod. intéző Henrika; Ott Béla borkereskedő; Krausz Nándor bányafőnök Salgóbanya; Rauss Károly s.-számvevő Mernye; Sinkó István szolgabírói iktató Apatin és Rónaky Kálmán dr. Baranyavármegye III. aljegyzője Pécs. A tanárok közül jelen voltak: Kosztka György, Irinyi Sándor, Péter János és Skoff Ferencz. A találkozó a reáliskola igazgatójának hivatalos helyiségében volt, hol is az iskolatársak nevében Rónaky Kálmán dr. üdvözölte a tanárokat a 10 év után, mire Kosztka György beszélt a tanárok nevében hosszabban, megköszönve az üdvözlést. Mindkét beszéd éljenzéssel fogadtatott. — Majd a volt iskolatársak az intézet új berendezését nézték meg a tanárok szives vezetése és magyarázata mellett. Kosztka a könyvtárt, Irinyi a szabadkézi rajz szertart, Péter a természettanrajzi és a természettani tárgyakat, míg Skoff a vegytani szertart mutatta be. Irinyi vezetése és magyarázata mellett megtekintették ezután a székesegyházat stb. stb. — Este nagy vacsora volt a „Vadember“ szállodában, hol fölköszöntőt mondottak: Rónaky Kálmán dr., Kleiszner Károly, Krausz Nándor a tanároknak, a távollevő iskolatársakra. A tanárok nevében Kosztka György válaszolt. A találkozás szép tettén kívül még két nemes cselekedetet kell fölemlitnünk a föntvezett iskolatársaknak. Ugyanis 100 frtot adtak össze, mely összeget a pécsi főreáliskolának adják át azon kikötéssel, hogy ebből 10 éven keresztül, — a jövő összejövetelig — több arany-jutalom adassék ki azon idegen ajku tanulóknak, kik a legjobban sajátították el a magyar nyelvet. — A másik szép cselekedet volt a kegyelet azon jele, hogy fölkeresték volt tanáruk, néhai Földváry Ákos sirját, s koszort helyeztek a sirra. Elhunyt iskolatárs sirját is fölkeresték. Maradandó emlék után oszlottak széjjel a volt iskolatársak azon reményben és igérettel, hogy 1902. évi Szent-István napján ismét összejönnék.

— **(A munka jubileuma.)** Angster József pécsi orgonagyáros házában ünnep volt vasárnap. Ezen a napon telt be a 25-ödik éve annak, hogy Angster — mint iparos megkezdte nehéz, fáradságos, de eredményekben gazdag pályáját. Jubileumot, ha munka embere tartja, jogosultnak tartunk, jogosultabbnak, mint bármilyen jubileumot, melyeknek többnyire az a céljuk, hogy alkalom adassék az egyéni hiúságnak a világ előtt való megbámultatásra, kis fitogtatásra, s nincs semmi benső erkölcsi értékük. Angster tulajdonképen nem jubilált; hanem örömmel eltelte a fölött, hogy 25 év után annyira megsegítette őt a jó Isten meg a saját munkás keze, szives vendégszeretettel meglakomáztatta a gyárában működő munkásait, akik mellé meghívta még néhány jóbarátját, családját tisztelőit is, hogy azok is örüljenek a 25 éves munka eredményének. A meghívott vendégek közt ott voltak Magenheim József belvárosi plébános, Glatt Ignác székesegyházi karnagy, Beck Lajos és Schmidt Béla szék.-házi kaplások, Haksch Lajos a Pécsi Figyelő szerkesztője; ezeken kívül a kiterjedt család tagjai közül igen sokan. Vacsora előtt, mikor a társaság épp asztalhoz akart ülni, a szintén meghívott gyári munkások — vagy 30-an — egy csoportba állottak, kö-

zülük kivált a munkavezető, aki rövid beszéd kíséretében piros szalagos szép babérkoszorút nyújtott át a mesternek; aztán a hosszas éljenzés után a munkások kara elénekelte a Hymnust. Igazán megható volt e jelenet, melynél csak az volt erősebb, mikor Glatt és Magenheim pohárköszöntője után a mester az ő három legrégibb munkatársát köszöntötte föl, akik üzlete megalapítása óta működnek gyárában. Angsternek különben többnyire régi munkásai vannak, akik — mint e sorok írójának maguk mondták — nagy örömmel és szivesen dolgoznak Angster keze alatt, ahol a becsületes munkást nagyon megbecsülik.

— **(Hős baka.)** Hétfőn este, a krajczár-kaszárnya előtt andalgott Csizmadija István ezred-dobos a szive vála szto t t j á v a l, mikor Lóki Julesa szolgálóleány arra ment vizért. A két leány, úgy látszik nem volt valami jó viszonyban, mert üdvözlés helyett elkezdették egymást szidni. A veszekedés láttára nevezett ezred-dobosban baka léttére is lovagias érzelmek kezdtek dühöngeni és kirautott kardjával olyat vágott Lóki Julesa jobbkezeire, hogy az rögtön elszaladt, t. i. nem a keze, hanem maga a leány. A vitéz dobost bevitték a dutyiba, Lóki Julesa pedig most sorra járja a hatóságokat és orvosokat, hogy neki elégtételt adjanak a szenvedett sérelemért. Az ilyen apró-cseprő bajok nagyon gyakoriak arra ki, a kaszárnya környékén, pedig nem volna olyan nehéz beszűtötni, illetve megelőzni őket, csak a rendőrség tartana nagyobb rendben azoknak a foglalkozás nélküli teher személyeknek az ügyét, kik a kaszárnya környékén routják a levegőt.

— **(Iskolai beiratások.)** A pécsi nyilvános 3 osztályú kereskedelmi középiskolában aug. 31-én kezdődnek a beiratások. A községi polgári leányiskolával kapcsolatos női kereskedelmi szaktanfolyamon a beiratások f. évi szeptember hó 28., 29. és 30. napjain d. e. 9—12-ig a polgári leányiskolai helyiségben lesznek. A tanítás f. é. október hó 1-én kezdődik. Ezen iskolában fölvetelre azon 18 évnél nem idősebb leánytanulók számíthatnak, kik a községi polgári leányiskolának 4-ik osztályát sikerrel végezték. Bővebb fölvilágosítással Reberics Imre polgári leányiskolai igazgató szolgál. — A pécsi püspöki tanítóképzővel egybekapcsolt elemi iskolában a beiratások szeptember hó 1-én történnek d. e. 9 órától 12-ig és d. u. 3—5-ig a lyceumépület II. emeletén az igazgatósági irodában.

— **(Schmidt Jánost),** pécsi polgári leányiskolai tanárt Arad városa az ottani kereskedelmi akadémiába választotta meg tanárnak.

— **(Adományok.)** A pécsi takarékpénztár a szegények javára 100, a gyermekkerti kiseddítő segélyezésére 100, a gyermekek között jutalomként leendő kiosztásra pedig 6 frtot; özv. Krausz Abrahámné eihalt térje végintézkedése alapján 50 frtot bocsajtott a pécsi nőegylet rendelkezésére, hogy azt azonnal osztsák szét a szegények között, mely kegyes adományokért a nőegylet köszönetét nyilvánítja.

— **(Hymen.)** Kaufer Jenő dr. pécsi ügyvéd eljegyezte Schwarz Irma kisasszonyt.

— **(Csend- és rendháborítás)** miatt emeltek panaszt a kaszárnya-uteza lakói Sölley Mihály korcsmáros ellen, a kinek háza már régóta nagyon rossz hirben áll. A hajnalig tartó muzsikaszó, kurjongatás és fajtalan nótázás elveszi a környék lakóinak álmát és megbotránkoztatja a jámbor, erkölcsös családapákat. Furcsa az, hogy a rendőrség maga nem veszi az ilyen kihágásokat észre, hanem arra vár, míg a közönség figyelmezteti az ilyen fajta lebujoakra.

— **(Kinevezés.)** A király Hardi Sándor pécsi kir. táblai tanácsjegyző albirót a pécsi kir. törvényszékhez bíróvá nevezte ki.

— **(Mohács Baross emlékének.)** Mohács községi képviselőtestületének f. hó 16-án tartott rendkívüli közgyűlésén Német Lipót indítványozta, hogy a közgyűlés szavazzon meg Baross Gábor volt kereskedelmi miniszterünk szobrára 50 frtot. Erre Stajevits János országgyűlési képviselő is szót emelt, és hivatkozva elhunyt nagy miniszterünknek nemcsak hazánk



közgazdasága körül szerzett kiváló érdemeire, hanem különösen arra, hogy Baross engedélyezte Mohácsnak a kövezetvámot, mi által a város abba a helyzetbe jutott, hogy lassankint kiemelkedhetik a hirhédtté vált „mohácsi sárból,” s így illő, hogy a város méltó hálaíát nagyobb összeg megszavazásával fejezze ki: indítványozta, hogy a közgyűlés 200 frtot szavazzon meg Baross szobrára. A közgyűlés egyhangú lelkesedéssel fogadta el az indítványt.

— **(Tűz.)** E hó 20 án, szombaton reggel 7 órakor hosszú idő után, újra megkondult a városháza torony tűzjelző harangja. A szigeti külvárosban, az úgynevezett Rókusalján Krisztián Ignác új háza gyúladt ki. A tető alatt, melyen egyetlen szellőző lyuk sem volt, nagy mennyiségű széna és sarju volt összehalmozva, ami a rekkenő hőségben magától tüzet fogott. A tűzoltóság hamarosan elejét vette minden nagyobb veszedelemnek. A tető és a szénakészlet elégett. A kár meghaladja a 100 frtot, bár a tető biztosítva volt.

— **(Dalárdisták Dréhernél, Kőbányán.)** A Pécssett is elterjedt és kedvelt Király-sör, meg márcziusi sör készítője, Dréher Antal meghívta Kőbányára a dalárdistákat. A nagy elfoglaltság miatt mentek, akik mehettek; minden dalos egyesülettől néhányan, pedig Dréhernél több százra volt terítve. Voltak ott a pécsiek közül is többen, kiket a vendégszerető czég igazgatója: Aich György és üzleti főnöke: Kracher Gyula szeretetreméltó szívesseggel fogadott s vendéglélt meg. A kirándulók előbb megtekintették az óriási telepet, amiben Jankovits üzleti utazó kalauzolta őket; majd gazdagon terített asztalhoz ültek, s attól déli 10 órától délutáni 5 óráig föl sem keltek. Aich igazgató, Kracher főnök Zofall puztáros s a czég összes hivatalnokai szép fölköszöntőkkel üdvözölték a mindenfelől összesereglett dalosokat, ezek viszont a szíves gazdat és üzletembereit éltették. Ez a vendégszeretet annyival inkább jól esett a vidéki dalosoknak, mivel a fővárosban egyáltalán nem találkoztak a legkisebb jelével sem a magyar vendégszeretettel.

— **(Elveszett)** egy tekenősbéka-héj nyelű, fekete strucc toll legyező múlt szerdán fél 9—9 óra közt az Apacza-u. 5. sz. háztól a Hattyu vendéglőig vezető úton. A becsület megtagadó 5 frt jutalmat kap, ha azt Richter cs. és kir. főhadnagy úrnak (Apacza u. 5. I. emelet) átadja.

### Az állami italméresi jövedékre vonatkozó törvényhez kiadott pénzügy-miniszteri utasítás.

(Folytatás.)

Részletesen van szabályozva az adóköteles műveletek bejelentése, az adó kiszámítása és lefizetése és a nyers- és gyártási készletek nyilvántartása.

A mesterséges boroknak zárt városokban való előállítása alkalmából elkövetett jövedéki kihágások esetében, a mennyiben a fizetendő adó megrövidített, vagy a megrövidítés veszélyének kitétetett: az 1892. évi XV. t.-czikk 2. §-a értelmében megrövidített, vagy a megrövidítés veszélyének kitétt bor italadó négyszeres összegétől annak nyolcszoros összegéig terjedhető pénzbüntetésnek van helye, a mely azonban száz forintnál kisebb nem lehet.

Nevezetesen ily büntetésnek van helye, ha a zárt adóterületen belül mesterséges borok bejelentés nélkül vagy akként állítanak elő, hogy a ténylegesen előállított mennyiség után nagyobb adó volna fizetendő, mint a mennyi a bejelentett mennyiség után lefizettetett.

A törvény 3. §-a szerint nyílt községekben azok a szőlősgazdák, kik szeszes italok kimérésével vagy kis mértékben való elarusításával (1888: XXXV. t.-cz. 2 §-a s az ezen törvényezik végrehajtása iránti utasítás 2. és 3. §-ai) nem foglalkoznak, abban a kedvezményben részesülnek, hogy saját termésű boraiktól a házi szükségletre szánt bormennyiség után italadó fejében ezentul is csak a jelenleg fennálló fogyasztási adónak megfelelő részt fizetik; mihez képest a kiméréssel vagy kismértékben való elarusítással nem foglalkozó szőlősgazdaktól bor-italadó fejében hektóliterenként: I. oszt. községekben bor után 3 frt. 35 kr., bormust és szőlőcsefere után 2 frt. 52 kr., II. osztályu községekben bor után 2 frt. 69 kr., bormust és

szőlőcsefere után 2 frt. 01 kr., III. osztályu községekben bor után 1 frt. 35 kr., bormust és szőlőcsefere után 1 frt. 01 kr. szedendő be.

(Folyt. köv.)

### MŰVÉSZET, IRODALOM.

\* Most jelent meg, Lampel (Wodianer) könyvkereskedésében az e napokban kihirdetett **Uj Italméresi Törvény** (1892: XV. t.-cz.) a törvény szövegével s terjedelmes magyarázattal. (Ára 40 kr.) Gyakorlati hasznosságát különösen kiemeli az, hogy az előbbi jövedéki törvényektől tett eltéréseket kitérteti s az új törvényben csak hivatkozott régebbi törvényi intézkedéseket közli. — A tájékoztatást nem kevésbé emelendi az is, hogy az „Előismeretekben” ezen jövedéki reform célját, feladatait, előnyeit s kifogásait, ezeknek megczafolásával is — úgy az előbbi törvényhozásokkal szemben, a létesített újításokat s módosításokat bőven megismerteti. — Tüzetesen foglalkozik a kizárólagos italméresi jogosultság természetének s irányszabályainak fejtegetésével. — És a fontos kérdéseknél felhasználta a parlamentben s bizottságaiban fölmerült vitákat s különböző véleménynyilvánulásokat is.

\* **Verne összegyűjtött munkáiból**, az életre való, olcsó és szép vállalat kiadója, Eisler G. czég (Budapesten, Andrásy ut 43.) most már a VIII-ik kötetet küldte meg nekünk. A mint a tervezet mutatja, a most megindult második sorozatba egytől-egyik oly munkák vannak fölveve, melyeket sorra, mind meg kell szerezni, mert valamennyit olvasni és birni kell. Az előtök fekvő kötet „**A zöld sugár**” című regényt tartalmazza és ebben a lángeszű író új oldalról ismerjük meg. A sziv életét csak úgy ismeri ő, mint a tengerek titkait és igazi francia udvariassággal a paradicsom fényugarát találja egy szép leány szemében, ki természetesen, a regény hősnője is. E kötet új donság is a magyarul olvasó közönség előtt, mert míg Verne egyéb munkái elég számban fogynak, addig a „Zöld sugár”-nak Zempléni P. Gyula volt az első fordítója, a mi elég biztosíték arra, hogy az eredeti mű szépségeit nem hiába keressük a fordításban is. A csinos kiállítású, szép képpel diszített kötet ára, úgy mind e gyűjtemény többi kötetéé is, füzve 80 kr., diszkötésben 1 frt. 20 kr. és így azokat mindenki könnyen megszerezheti.

### VEGYESEK.

— **Tartós gyógyszer.** Fájdalmas csúznál, a derék-, testrészek és a forgó köszvényes bántalmainál a „Moll féle francia borsesz és só”-val való bedörzsölés sikerrel használtatik. Egy üveg ára 90 kr. Sztéküldés naponta utánvétellel Moll A. gyógyszerész, cs. és k. udv. szállító által Bees, I. Tuchlauben 9. Vidéki gyógyszerárakban és anyagkereskedésekben határozottan Moll féle készítmény kérendő az ő gyári jelvényével és aláírásával.

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:

HAKSCH LAJOS.

## Pályázati hirdetmény.

A mohácsi iparosok olvasóköre választmányának f. évi július hó 31-edik napján tartott ülésén felvett jegyzőkönyv 72-ik pontjának határozatához képest az iparosok olvasó-körében üresedésbe jött

### vendéglősi állás

betöltésére ezennel pályázat hirdettetik.

Felhivatnak tehát mindazok, kik a vendéglősi állásra pályázni óhajtanak pályázati kérvényüket zárt ajánlataikkal együtt f. évi szeptember hó 1-ső napjáig a kör igazgatójánál Egrich Józsefnél nyujtsák be, mert ezen idő letelte után beérkező pályázati kérvények figyelembe nem fognak vétetni.

A szerződés feltételei a fentebb nevezett igazgatónál megtudhatók.

Mohácson 1892. évi augusztus 13-án.

A választmány nevében

**Tóth Lajos**  
jegyző.

**Dojkics András**  
elnök.

### Gabona-árjegyzék.

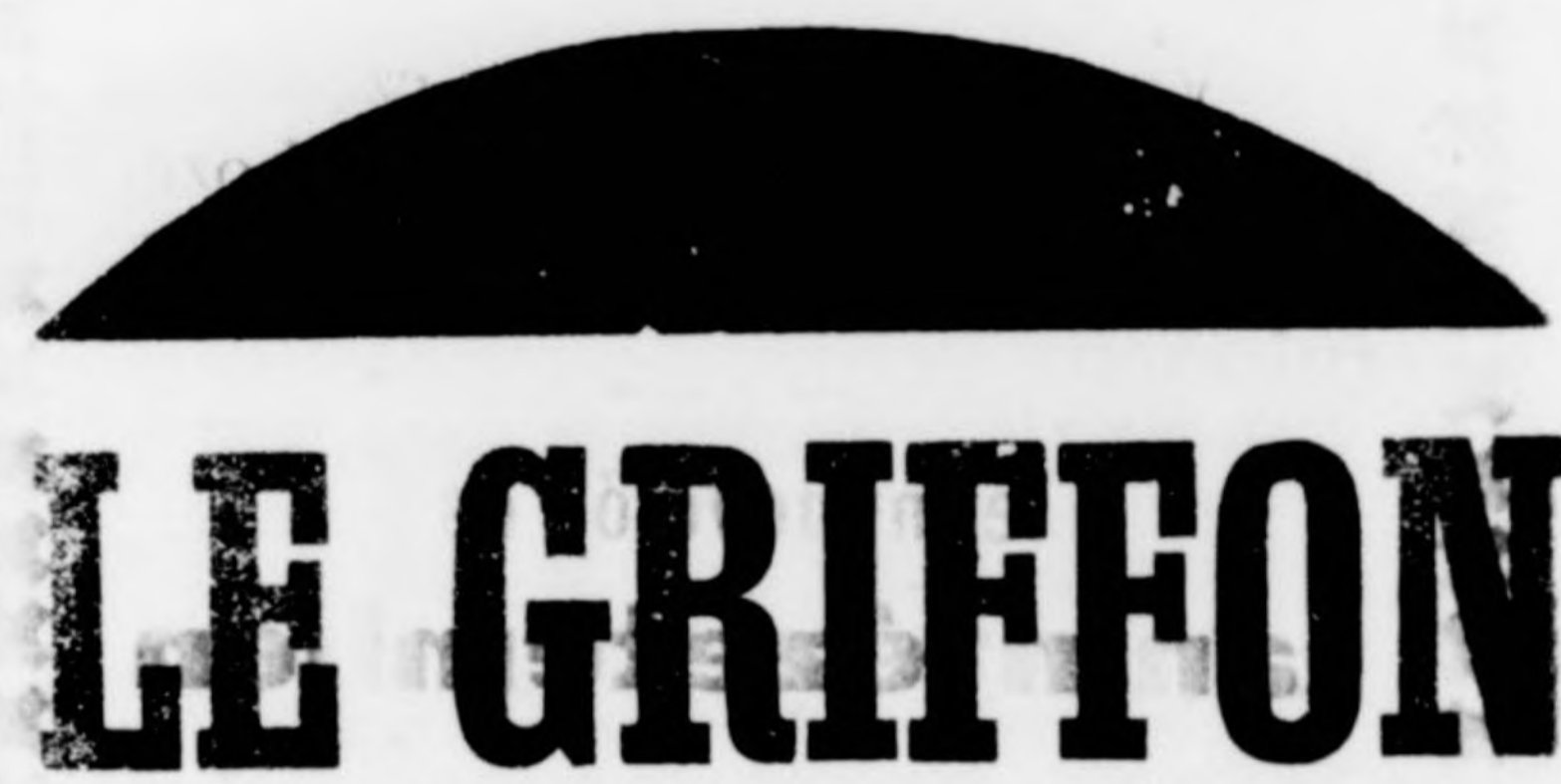
Pécs szab. kir. városában 1892. évi aug. hó 19-én tartott hetivásárról.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Baza	) őszi	— frt — — frt —
	) tavaszi	— „ — — „ —
Kétezere	) ó	7 „ — 6 „ 80
	) új	6 „ 50 6 frt 20
Rosa	) ó	— „ — — „ —
	) új	6 „ 30 6 „ 20
A. s.	) őszi	— „ — — „ —
	) tavaszi	6 „ 50 — „ —
Repeze	) ó	— „ — — „ —
	) új	5 „ 50 — „ —
Bükköny	) széna	— „ — — „ —
	) ó	5 „ — — „ —
Kukoricza	) ó	— „ — — „ —
	) új	— „ — — „ —
Széna	) ó	2 „ 40 2 „ —
	) új	— „ — — „ —
Szalma	) ó	2 „ — 1 „ 80
	) új	— „ — — „ —

Kínálat: közép (mintegy 280 gabonaköcsi volt a piacon).

## Hirdetések:



# LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapir

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen.



A zirczi apátság tulajdonát képező

## szántói

savanyuvíz,

hazánk egyik legjobb és Pécssett tényleg a legolesőbb asztali borvíz, helybeli főraktára:

### Berecz Károly

fűszerkereskedőnél.



# Árverési hirdetemény.

Német-Ürögh község előjárósága által ezennel közhírré tétetik, hogy a község tulajdonát képező

## korcsmaház,

a hozzátartozó belsőség és melléképületekkel együtt, három egymásutáni évre, s pedig 1892. évi október hó 1-étől 1895. évi szeptember hó 30-áig, — a f. 1892. évi augusztus hó 28-án délután 2 órakor a községi bírónál tartandó szóbeli árverésen, a legtöbbet ígérőnek, haszonbérbe kiadatni fog.

Fölvivatnak ennél fogva mindazok, kik ezen árverésen részt venni óhajtanak, hogy a jelzett napon és helyen megjelenni sziveskedjenek. — Bánatpénz 20 frt. — A feltételek a községi bírónál bármikor betekintheők.

Német-Üröghön, 1892. évi augusztus hó 17-én.

Czupy Ede,  
körjegyző.

Schneider Antal,  
bíró.

## Iskolai jelentés.

Van szerencsém a t. cz. szülők és gyámok szives tudomására hozni, hogy nyilvánossági joggal felruházott

## leánynevelő- és tanintézetemben

a beiratás az 1892/93. tanévre f. é. szeptember 1-én, a rendes tanítás pedig szept. 5-én kezdődik.

Intézetemben lakó növendékek felvételére, mint egyáltalában minden a tanításra vonatkozó kérdésre nézve, részletes tudósítással készséggel szolgállok.

Pécsett, 1892. augusztus hóban.

Tisztelettel

Werner Magdolna  
tanintézeti tulajdonos.

# Árverési hirdetemény.

Német-Ürögh község előjárósága által ezennel közhírré tétetik, hogy a község által — a beadott tervrajz és költségvetés szerint —

## építendő közvágóhidnak

felállítása érdekében a nyilvános szóbeli árverés, a községi bírónál, 1892. évi augusztus hó 28-án délután 4 órakor fog megtartatni.

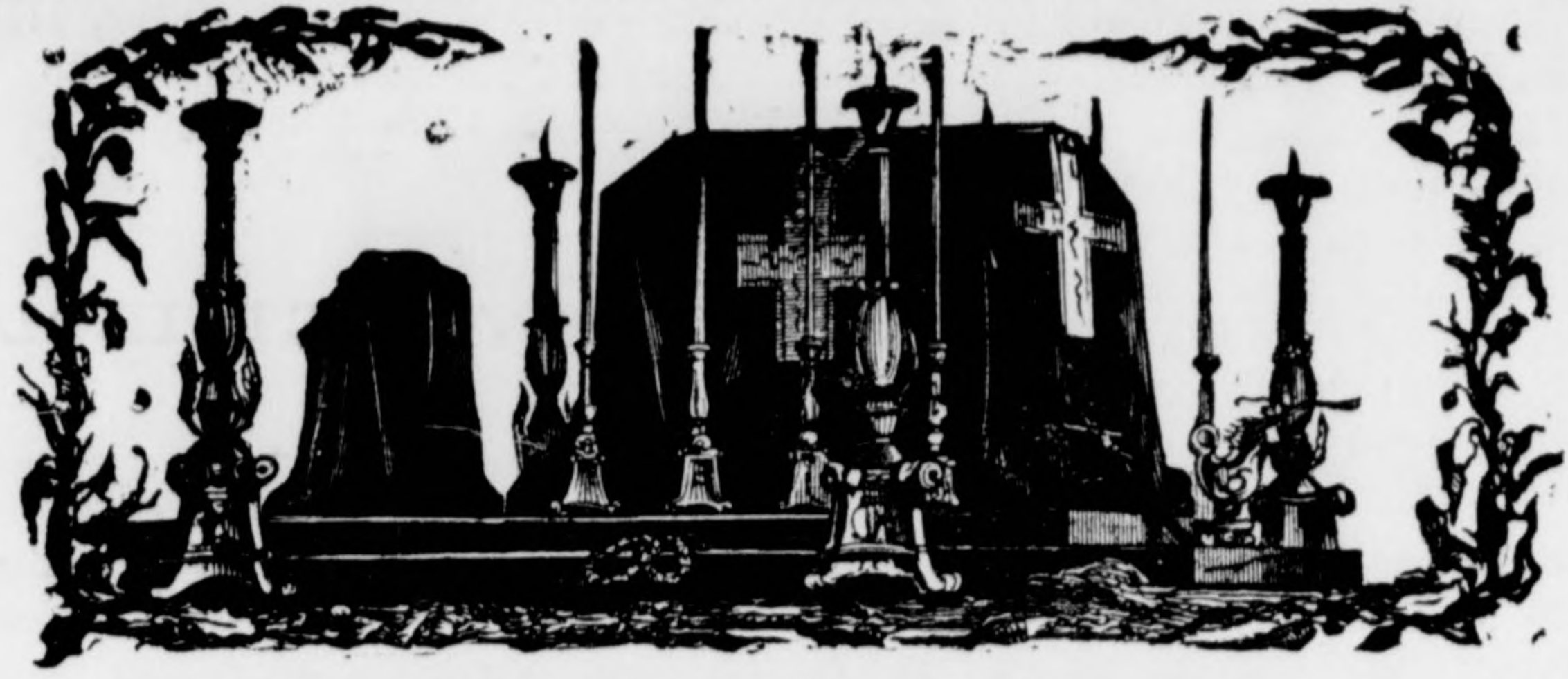
Fölvivatnak ennél fogva mindazok, kik ezen árverésen részt venni óhajtanak, hogy: 100 frt. bánatpénznek az árverés megkezdése előtt — a községi bírónál kezére való letétele után; — a jelzett napon és helyen, megjelenni sziveskedjenek.

A tervrajz és költségvetés a községi bírónál bármikor betekintheők.

Német-Üröghön, 1892. évi augusztus hó 17-én.

Czupy Ede,  
körjegyző.

Schneider Antal,  
bíró.



## „CONCORDIA“

első pécsi temetkezési vállalat

Kis-tér 11-ik szám.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség tudomására hozni, miszerin a legváltozatosabb ravatalozások felállítására — temetések rendezésére, — úgy a halottak szállítására létesített üzletünket újabb átalakítások, — mindennemű igényeknek megfelelő felszerelések beszerzése, valamint tapintatos rendező alkalmazása folytán jelenleg oly helyzetbe hoztuk, hogy minden osztályu temetkezéseket — úgy helyben mint a vidéken

a legnagyobb pontossággal s az eddiginél és minden temetkezési vállalatnál

sokkal díszesebben és olcsóbban

vagyunk képesek kiszolgáltatni.

Maradunk kiváló tisztelettel

„CONCORDIA“ első pécsi temetkezési vállalat tulajdonosai:  
Fischer Simon, Krisztián József, Schubársky János,  
Wranitsch György.

## MOLL SEIDLITZ POR

Csak akkor valódi

ha minden dobozon a gyárjegy, egy sas és MOLL A. sokszorosított czége látható.

Gyors gyógyhatás makacs gyomor- és altestbajok, gyomorgöres, nyálk, gyomorégés székrekedésnél, májbajok, vértululás, aranyér és a legkülönbébb női betegségeknél. Egy eredeti doboz használati utasítással 1 frt.

Raktárak az ország minden nevezetesebb gyógyszertáraiban.

MOLL A. gyógyszerész és kir. udvari szállító, Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.

Szétküldés naponta utánvét mellett, 2 doboznál kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. urhoz Bécsben.

Ülő foglalkozásomnál az ön Moll-féle Seidlitzporai igen jó hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer s mindenkorra és szívélyes „Isten fizesse meg“-et mondok érte; ezek a gyomrot jóvá és főt könnyűvé teszik.

Tisztelettel

Steinko P. J., lelkész Honnetschlag-ban.

## MOLL-FÉLE FRANCIA BORSZESZ ÉS SÓ

Csak akkor valódi,

ha mindegyik üveg Moll A. védjegyét tünteti fel és „A. Moll“ feliratu ónozáttal van zárva. A Moll-féle francia borszesz és só nevezetesen mint fájdalomcsillapító bedörzsölési szer köszvény, csusz és a megbülés egyeb következményeinél legismereteseb népszerű. — Egy ónozott eredeti üveg ára: 90 krajcár.

FŐ-SZÉTKÜLDÉS

Moll A. gyógyszerész, cs. és kir. udvari szállító által, BÉCS: I, Tuchlauben 9. sz.

Vidéki megrendelések naponta póstautánvét mellett teljesítetnek.

A raktárakban tessék határozottan MOLL A. aláírásával és védjegyével ellátott készítményeket kérni.

Szétküldés naponta utánvéttel. Két üvegnél kevesebb nem küldetik. Elismerés MOLL A. gyógyszerész urhoz Bécs.

Kittünő Moll-féle francia borszesz és sója vidékemen nagy-szerűen működik. Küldjön nekem 50 üveggel, mivel az emberiség segítségére készletet óhajtok tartani magamnál. Mély tisztelettel

Hornof, lelkész Micholup-ban.

Raktár Pécsett: Sipöcz István gyógyszerésznél és özv. Reeh V. keresked.